

داستانی (بَدِيعُ الْمَلِكِ وَبَدِيعُ الْجَمَالِ)

بکه روژ سنه نای فرزند سنجەر
ئو جه مسر شار پادشایی بی
شاهان کول جه لاش چون گه دایی بی
چهند سال پادشای مسر ولات بی
په ره ی فرزند ی فراوان مات بی

ئاشنایه کی دلسۆزم به ناوی (بورهان ئه سعه د قادر) هوه
دانشتوی شاری سوله یمانیه گه په کی کانی ئاسکان
که شکولیکی دهس نووسی به دیاری پیش کهش کردم ، ناوه روکی
که شکوله که بریتیه له داستانیکی کوردی به ناو نیشانی (بَدِيعُ
الملك وَبَدِيعُ الجمال) ، دانهری داستانه که (مسته فا دولی دولی)
یه ، به شیوه ی هه ورامی (گۆران) دایرشتوو .

که شکوله که له سالی 1948ی ز . دا نوسراوه ، قه واره که ی
(17سم x 10 ½سم) ه ، (77) لاپه ره یه هه ر لاپه ره یه کی بریتیه له
(15 بو 16 بو 17) خشت ، به مره که بی ره شو مور نوسراوه ،
زوربه ی ناو نیشانی بابه ته کانی به مره که بی سوور نوسراوه ،
به داخوه نووسه ری که شکوله که ناوی خوی نه نووسیوه .

ئهم داستانه واته داستانی (بَدِيعُ الْمَلِكِ وَبَدِيعُ الْجَمَالِ)
چیرۆکی دوو دلدار ده گێرپه ته وه کوربه که ناوی (بَدِيعُ الْمَلِكِ) ه ،
کورپی سنجەر شایه ، گوايه پادشای ولاتی (مصر) بووه ،
کچه که یش ناوی (بَدِيعُ الْجَمَالِ) ه ، کچی سه لیم شایه ، گوايه
پادشای ولاتی (شام = سوریا) بووه له شاری (حله ب) .
پیشه کی داستانه که به م جوړه دهست بهی دهکا :-

وا لیره دا به کورتی باسی چوئیتی عاشق بوونی (بَدِيعُ
الملك) و (بَدِيعُ الجمال) ده که ی .

شا (بَدِيعُ الْمَلِكِ) له تانی لاوئیتیدا ده بی روژی له گه ل چه ند
وه زیریکیا ده چنه راو ، له دهشتیکی به رینی بیاباندا ده بین
بیاویکی هه ژاری سه ر ئی شیواوله په نایه ک دا دانشتوو به کول
ده گری ، هون هون فرمیسیکی زهردو سوور به سه ر گونا ره قو
قوپاوه کائیدا دیته خواری .

(بَدِيعُ الْمَلِكِ) کاتی ئهم پیاوه هه ژاره ده بینگی گه ئی خه مبار
ده بی ، ورده ورده ده چپه لایه وه و سللوی ئی ده کاو ئی
ده پرسی و ده ئی ..

ئهری مام عه و دال ئه وه بوچی له م دهشتی چولو هوله به م
چه شنه ده گریو خاک و خول به سه رتا ده که ی ؟ هه ژاره که
له وه لامدا ده ئی .

تو هیمان مندانی ، تازه بهی گه یشتوی ، ساردیو گه رمی
دنیا ته چپشتوو . له دلم نایه کاره ساتی دل ته زینی خومت بو
بگیرمه وه .

له پاش ته قه لاو تکا کردنی پاشا هه ژار ناچار ده بی
بووداوی خوی بو ده گێرپه ته وه و ده ئی :-

من بازارگانیکی ده وله مند بوم . روژی بو شتو مه ک
کرین و فروشتن ریگام که وته شاری (حله ب) له وی چاوم به
(بَدِيعُ الْجَمَالِ) کچی (سه لیم) شاه که وت ، دهست به جی
عاشقی بوم ، هه رچی مالو سه روتم هه بوو له پیناویا دامنا ،

پادشای بی چون ، پادشای بی چون
شوکرانه م به تنوون پادشای بی چون
کیاستی به وار حه رف کافو نوون
دنیا فانی کهر بکون فه یه کوون
لاشه ریکه له ئه وه ل ئه به دی
سیا و سفیدی تو ئیجاد که ردی
به قه ول سابق پینشینان پیش
هه رکه س مه یاوا وه ئه عمال ویش
من جوژو فه قیر به نده ی مو عیفم
عاسی و عوسیان بار خواریو خه فیفم
نه جات ده ر په نه م به شق پیغه مبه ر

شا دهس به جی له گهل هه واله کانی دهگه پینه وه به رهو مال ، خه مو په ژاره دای دهگری ، پهنگی زهره هل دهگه ری ، بیبری له وه ده کرده وه چون خوی بگه په نیته نه و کچه ناسکوله هه ر چهند وینه که ی ده بیینی نارامی لی ده برا ، بو روژی داهاتو فه رمان ده دا وه زیر (جادار) بی به جی نشینی تا نه م خوی پروا بو شاری (حله ب) به نیازی نه وه وه چاوی به دلداره که ی بکه وی ، جه ماوهره که وه زیره کانی قابل نابن به م کاره ، زور لی ی ده پارینه وه نه م نیشه نه کا ، هه ر چونیک بی رازیان ده کا ، شمشیره که ی باوکی هه ل دهگری و سواری نه سپه که ی ده بی و به ره و حله ب نوغر ده کا ، له پاش نه وه ی ده گاته نه وی به هوی باغه وانه که ی شاه (سه لیم) هوه واته باوکی (بدیع الجمال) چاوی به دلداره که ی ده که وی نه میش نمونه یه که له وتویژ کردنی نیوانی (بدیع الملک) و (بدیع الجمال) .

شای (بدیع الملک) ناما وه جه واپ جه دیده ریزا قه تری گول گولاب واتش نه ی نازدار نوور بینایی مولک و مالو گه نج که وه که به ی شایی من شه زاده ی مسر نه وه ی سنجه رم په ری خال تو من ده ربه درم یه ک ساله ن ته مام ئاواره ی توونم په ری خال تو وینه ی مه جنوونم ئه ر خه بهر پرسی حالاتم ئیده ن وه رنه جی دنیا دل ناثومیده ن نازدار نه وخیز شه زاده ی حله ب پی هه رفو گوفتار یاوا به مه تله ب فه رما به ساقی به شوق ساده به شه زاده ده ر جامی جه باده بده ره په نه ش نوش که رویه ک جام به یاد ده وران شاهان ئه یام ساقی ده ر له حزه جامی باده ی ناب داوه شازاده بوی عه ترو گولاب سه ندش مه ی جه ده ست ساقی سه مه ن بهر نوشش که رد وه یاد دوو دیده ی دل بهر کیشا وه سه ردا شه راب گول په رنگ

له پاشا که زانیم هیچ به هیچ ناکه م چوومه لای نیگار کیشی نیگاری نه و شوخه ی بو دروست کردم ، وینه که م هه لگرت و له چه شنئ مه جنوون پووم کرده ده شتو چول ، بووم به عه ودالی دیوانه ، سه بووری من نه م نیگاره ی (بدیع الجمال) ه ، جار جاری ده ری ده هینم و ته ماشای ده که م ، به سه ریدا تاوی ده گریم ، به هه ردوو دهس ده دم به ته پلوکه ی سه رمدا ، له جیاتی نوستتو خوارده وه م خه مو په ژاره و گریانه .

شاه (بدیع الملک) داوای بیینی وینه ی (بدیع الجمال) ده کا .

عه ودال ئه لی حه ز ناکه م پییتی پیشان بده م ده ترسم وه ک من شیتوویت بیتو ده شتو ده ر بیته جیگات .

(بدیع الملک) هه ر چونیک ده بی رازی ده کا وینه ی پی ده رده هینی ، پاشا به بیینی وینه که له هوش خوی ده چی له پاش سه عاتیک دینه وه سه ر خوویو پا داشتی ده کا و نیگاره که یشی لی ده گری .

واتش خاك و پای شهیدای شوخو شهنگ
 داوه جه وایش عومرو گیانو مال
 به مزه ی تو بو (بديع الجمال)
 (القصة) نه و شه و تاوه نیمه ی شه
 باده مه نوشان هیچ نه که ردن خه و
 دمای نوشا نوش باده ی لاله پهنگ
 دهست وهست نه که ردهن شه هزاده ی فه پهنگ
 گرتش نه تاغوش بو نیا وه بوش
 به بوسه بازی شهیدای شه فروش
 پیچیان به هم چون توولی لاو لاو
 به بوسه بازی به که ردن زوخاو
 دمای نوشا نوش بار له ب وه ردهن
 به بوسه بازی دوو دهست نه که ردهن
 (بديع الجمال) وات گیانی شیرین
 نه و بشنه وان نه غیاران دین
 نامه ی به د نامیم بوانان جه نه یام
 ببین به واته ی خه لق خاسو عام
 هوریزه بشین په ری باغ من
 ساکن به په ی ویت نی زیدو زامن
 نه کهر خوداوه ند بده روم نه جات
 سه رو مالو عومر گشت مه نیو نه رات
 نه کهر خوداوه ند نه سیبت که ردهن
 من یاری تونان تا به پوی مه ردهن

داستانه که به م چند دیره ی خواره وه کوتایی بی دی :-

به عزنی پرو نیان په ری شیرنی نه ر
 پژیان نه پرووی هم شیران سه فدهر
 نه وه ند زه خم سه خت دیوان مه لعوون
 دان وه شه هزاده نه عزاش بی نه گوون
 شه هزاده جه قهر دلیر بی باک
 غیره تدا به ویش به ور سینه چاک
 هورگرتش شه هبال به رد نه فه رق سه ر
 وهستش نه پرووی خاك عه رسه گای خه تر .

تکاو بانگه وازم نه وه یه داوا له هه موو روشنییرانو
 خوینده وارانی نه ته وه که مان ده که م نه وه ی نوسخه ی نه م
 بابه ته ی لا دهس ده که وی ناگادارمان بکاته وه به م ناو نیشانه
 (کرکوک - مكتبة الطليعة) بوئه وه ی به راوردی بکه یز له که ل
 نه م که شکوله ی که وا له به ر دهس دایه به هیوای نه وه وه بتوانین
 له دهر فه تیک دا به چاپی بکه یه نین و بیخه یه به ر دهستی
 خوینده وارانی که له که مان له پیناوی خزمه ت کردنی وشه ی
 پیروزی کوردی وزیندو کردنه وه ی که له پیوری نه ته وایه تیمان .

* کاکه بی به دیره ی شیعر ده لین (خشت) نه م وشه وشه یه کی
 کوردی په سه نه له وشه ی (به ییت) په سه ند تره .

فه ره ه نگوکی شیعره کان

کیاست : ناردی
 سیاه : رهش
 سفید : سپی
 به شق : به عیشق
 فرزند : کور
 جه : له
 که دا : سوال کهر ، دهروازه کهر .
 په ری : بو
 ناما : هات
 ئید : نه مه
 نه وخیز : تازه پی که یشتو ، نه ونه مام
 حه رف : قسه .
 پی : به مه
 دما : پاش ، دوا
 تاغوش : باوهش
 بوسه : ماچ
 نه غیار : دوژمن ، بیگانه
 هوریز : ههسته
 ویت : خوت
 زه خم : برین
 چاک : زامدار
 هورگرد : هه لی کرد